

VASÁRNAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST, V., BATHORY-UTCA 24. SZÁM.

(Falu" Magyar Gazda és Földműves Szövetség.)

Telefon: 11-55-62.

Postatakarékpénztári csekkzámba száma: 25.133.

POLITIKAI HETILAP

Előzetes díjak a m. kir. földművelésügyi miniszter által időnként kiadott „Rádiós gazdasági előadások” című füzetekkel együtt: egész évre 8, félévre 4, negyedévre 2 P.

Külföldre egész évre 12, félévre 6, negyedévre 3 P.

Kállay Miklós miniszterelnök a Falu-Gazdaszövetség országos seregszemléjén:

A MAGYAR GAZDÁNAK MA KÉT KÖTELESSÉGE VAN: TERMEL ÉS RENDET TART...

Mayer János, a Falu-Gazdaszövetség elnöke, a gazdtársadalom vezére, az ország minden részéből összegyűlt több ezer főnyi gazdakiküldött lelkes helyeslése közben tiltakozott a „békepárt” aknamunkája és a magyar egység megbontása ellen

Részletes beszámoló a Falu-Gazdaszövetség november 26-iki, fővárosi seregszemléjéről

Nagyszabású és óriási jelentőségű gazdamegmozdulás színhelye volt november 26-ikán délelőtt a Pesti Vigadó, ahová — a Falu-Gazdaszövetség hívó szavára — az ország minden részéből több ezer főnyi gazda gyűlt össze, hogy ezekben a sorsdöntő időkben, amikor annyi szó esik a magyar egységről és amikor egyre többen beszélnek és hivatkoznak az ország legszeleesebb rétegére, a falu népére, hallassa a maga szavát és elhatározását. Szükség volt erre a megnyilatkozásra két okból: azért, hogy az ország hivatott vezetői lássák, mennyire számíthatnak a legfontosabb termelőréteg, a falu népe kitartására és helytállására; másrészt, hogy azok, akik akár békeidőrekvések hangzatos jelszavaival, akár valamely szélsőség demagógiájával a belső rendet megszülyeztetik, észreveggyék, hogy a falu népe szilárdan szembeszáll minden felfordító törekvéssel.

Nemzeti zászlók, címerpajzsok díszítették a Vigadó hatalmas termét, amelyet megtöltött a vidékről összesereglett, öntudatos, komoly falusiak hatalmas serege. Az elnöki emelvény mögötti falat kifejező jelkép díszíti: a kettős kereszt előtt duszadó izmú, kemény magyar tartja kezében az két...

Amint a vonatok befutnak az ország minden részéből, gyorsan megtelek a hatalmas terem. Roskadoznak a karzatok; a Rádió emberei mikrofonokat szerelnek az asztalra és hangszórókat a terem távolabbi sarkába. Áhítatos csend ül meg azután a termet: híre jár, hogy a seregszemlén megjelenik, sőt beszédet is mond a magyar falu népének meghitt, igaz barátja, Kállay Miklós m. kir. miniszterelnök is. A hír igaznak bizonyul. Fél tízenegy órakor, pontosan az ülés megkezdésére kitűzött időben megérkezik Mayer János, Czermann Antal és Szekeres László dr. kíséretében a miniszterelnök Thuránszky László

államtitkár és Ince Péter miniszteri tanácsos társaságában. A miniszterelnök egyenesen az elnöki emelvényre siet; a kormány többi tagjai, Bánffy Dániel báró földművelésügyi miniszter, Antal István dr. nemzetvédelmi és propaganda miniszter, Bárczay János, Bár-

nyos Károly és Konkoly-Thege Sándor földművelésügyi, államtitkárok, valamint a kormány többi tagjainak képviselői, számos titkos tanácsos, országgyűlési képviselő és a közélet számos kiválósága az első és második széksorban, a gazdák között helyezkednek el.

Mindenkor és mindenhol készen kell lennünk a haza védelmére...

Beszámolóink teljessége kedvéért alább közöljük azokat a szeretetteljes szavakat, amelyekkel a Falu-Gazdaszövetség hivatalos lapja, a VASÁRNAP, november 26-án megjelent száma útján köszöntötte a seregszemle résztvevőit. A köszöntő így hangzott:

Seregszemlét tartunk,

mert ezt kívánják a mai idők. Viharban nem fut széllel a nyáj, hanem összedugja a fejét és egymáshoz bujik.

Igy tesszünk mi is.

Számonvetjük hányan vagyunk, akik szerteszét az országban hinni, merni, akarni és cselekedni tudunk.

A népek harca újra közeledik felénk.

Ez figyelmeztető parancs. Gátra tehát minden magyar, nehogy elsodorjon az ár, mert jobb egy évig foltozott nadrágban és rossz eszjában járni, mint talán egy évszázadig rabságban sinylődni.

A történelemben a nagy idöket inkább egy mérik, hogyan viselt el az egy nemzet a sorscsapásokat, mintsem a győzelmeiket.

MAYER JÁNOS:

Ne tévesszük szem elöl, hogy Magyarországnak élni kell és hogy a magyarságnak hivatása van

A terembe lépő miniszterelnököt és előkelőségeket hosszan tartó lelkes éljenzessel és tapsal köszönti a több ezer főnyi közönség. Az ünnepelés csillagultával felemelkedik helyéről Mayer János elnök és bejelenti, hogy a seregszemle tanácskozási Magyar Hírszemle elmondásával nyitja meg. Felállva, áhí-

nyos Károly és Konkoly-Thege Sándor földművelésügyi, államtitkárok, valamint a kormány többi tagjainak képviselői, számos titkos tanácsos, országgyűlési képviselő és a közélet számos kiválósága az első és második széksorban, a gazdák között helyezkednek el.

Ma ne tegyünk szemrehányást tehát egymásnak ne keressük a szállkat felebarátunk szemében, hanem fogjuk meg egymás testvéri segítő kezét! Mai táborozásunkon a Falu-Gazdaszövetség boldogan köszönti sok ezer összegyűlt követőt, itt az ország szívében, hogy e seregszemlén előkészítse őket a jelen nagy teherpróbájára, de a háború utáni időkre is.

Ma a Falu-Gazdaszövetség, mint a jó orvos, ismerjük a falu bajait, sebeit, hiszen főbb évtizede állunk ott a falu oldalán mellett, osztva örömeiben és bánatában egyaránt.

A társadalmi és gazdasági felkészülés sürög. Ezért hívtuk össze a mai seregszemlét.

Csatlakozzon tehát az ország minden gazdaköre falorunkba, mert csak így leszünk erősek. Ezt munkáljunk lapunkban a „VASÁRNAP”-ban is.

Útravalóul pedig tegyük tarisznyánkba azt, amit Széchenyi István mondott, hogy „ne csak ünnepeljünk, hanem cselekedjünk is, és a magyarságot ne teherként cipeljük magunkban, hanem büszkén és bátran, mert a kicsiny nemzetek ereje nem számarányukban, hanem nemzeti elhivatottságukban és öntudatukban van.”

Mi hisszük, hogy ez valóban ott él a lelkek mélyén mindazoknál, akik igazán magyarul éreznek és gondolkoznak.

Elsősorban pedig földműves népiünkben, melynek büles józan-sága és ősi egyensúlyérzete a magyar élniakarás legbiztosabb záloga.

Ha így gondolkodunk akkor e seregszemle nem volt hiábavaló. Elértük célunkat, mely nem volt más, mint a haza szolgálata. Isten hozott benneteket!

FALU-GAZDASZÖVETSEG.

nyebben kell megszorítanunk egymás kezét. A mai sorsdöntő időkben, amikor sötét felhők tornyosulnak hazánk égén, úgy érezzük, hogy hazafias kötelességet teljesítünk, amikor egyetgetjük azt az utat, amelyen együttesen, felekezetre, rendre és rangra való különbség nélkül haladnunk kell és elkészülnünk a reánk váró és bekövetkezendő nagy feladatok elvégzésére. (Eljenzés, taps.)

— Kedves Magyar Testvéreim! A világtörténelem legnagyobb háborújának az ötödik évébe léptünk. Levegőben, szárazon és vízen folyik a nagy mérközés, amely olyan kockázatokot, olyan áldozatokat követel, amelyhez hasonlót eddig alig ismert az emberiség. Hadijelentésekből olvassuk, hogy egyedül az orosz hadsereg a keleti fronton eddig 56 ezer tankot, 125.000 repülőgépet, halottakban, sebesültekben, eltűntekben és hadifoglyokban 20 millió embert veszített. Olyan arányok és számok ezek, amelyekhez hasonlót az eddigi hádtörténelemben hiába keresünk.

— Mi magyarok, bár hadviselő állam vagyunk, ennek a világhatalomért folyó nagy küzdelemnek kicsiny függvényei vagyunk, nem befolyásolhatjuk a döntést, sem jobbra, sem balra. Hadviselő államá kellett lennünk, mert az orosz hadsereg Kassa bombázása által kiereszkolta tőlünk a hadüzenetet. Azzá kellett válnunk földrajzi fekvésünknek fogva is, de főképpen azért, mert

a tengelyhatalmak törték szét a halálos trianoni bilincset és ítélték vissza 38-ban a felvidéki, 39-ben a ruszinszékői, 40-ben észak-erdélyi és 41-ben a bácskai értelmetlenül és gonoszul elszakított ezeréves területeinket. Minket tehát a becsület parancsolt arra a helyre, amelyen ma állunk! Az áldozat, amelyet emberben és hadianyagban a keleti fronton hoztunk, érzékeny bár, de arányaiban is messzamaradt a nagyhatalmak veszteségei mögött.

— A hadbalépés a dolog természeténél fogva maga után vonta a kivételes intézkedések és korlátozó rendeletek szükségességét. Ezek mélyen belenyúlhatnak a magán- és örendelkezési jogunkba. Ezek a korlátozások általános panasz tárgyát képezik, mert nehezen elviselhetők. Milyen hálás téma volna például a kritika számára, ha egy ellenzéki képviselő itt felállna, elkezdene kritizálni a kormány intézkedéseit és felvetné a kérdést: „hogyan jön a kormány ahhoz, hogy a saját verejtékes munkánkkal, a saját földünkön termelt kenyérnek az adagját lecsökkenti és mi kötelességek vagyunk a feleslegelt hatóságilag megállapított árért másnak adni. Nekünk a terményeinket, búzáinkat, marhánkat használatilag megállapított áron elkövetjük a közelítási miniszter, kocsinkat, lovunkat, takarmányunkat a katonaságnak? „Mi leforgóvölgyünk, hiszen bekenesünk, ruhánk, ingünk, nincs

patkószeg, patkó, ráfvas, ékevas, stb.“ „Ha a kormány hatósági áron veszi igénybe a terményeinket, akkor gondoskodjion róla, hogy mi is hatósági áron szerzhessük be szükségleteinket!“ Úgy-e, ez hálás téma a kritika számára? És ma még az ellenzéki képviselő sem gyakorolja így ezt a bírálatot, mert tudja, hogy

a mai időkben a haza érdeke megelőzi minden egyéb magánérdeket.

Mert ha megfordítjuk és meg-nézzük az érem másik oldalát, akkor azt látjuk, hogy

a kormány nem passzióból, nem lelketlenségéből, nem a nép iránt való kíméletlenségéből adja ki ezeket a rendeleteket, hanem a mai rendkívüli idők parancsolá-lag követelik ezt meg és ezeknek eleget kell tennünk, ha csak egész nemzeti jövőnk kockázatni nem akarjuk.

A kormány kötelessége, hogy a hadsereg ellátásáról gondoskodjon, de kötelessége az is, hogy a

A legfőbb parancs...

— Kedves magyar Testvéreim! Az ellenséges repülőgépek napról-napra átröpöködnök az ország fölött. A legsúlyosabb napokat éljük, azt sem tudjuk, mit hoz a holnap. Mi ezekben a nehéz időkben a feladatunk? Ha ezt a kérdést felvetjük, mint ahogy azt fel kell vetnünk, akkor a legelsősorban a miniszterelnök úrnak egyik beszédéből egy mondatot leszok bátor felolvasni:

„A legfőbb parancs az, hogy hűek maradjunk önmagunkhoz, magyarságunkhoz, törhetetlen keresztény hitünk-höz, hogy a háború minden csapása és minden megpróbáltatása ellenére se tévesz-szük el szemünk elől, hogy Magyarországának élne kell, hogy a magyarságnak hiva-tása van.“

A miniszterelnök klasszikus tö-mörűség, megrázó erejű monda-tait idéző szavak nyomán ismét felzúg a lelkes eljenzés és taps.

— Ez az egy mondat — foly-talja beszédét Mayer János — szabatosan állapítja meg az er-kölessé alapot, amelyen állnunk kell és jelöli meg az irányt, amelyen haladnunk kell. De ha to-vább akarjuk részletezni a fel-adatokat, akkor felülről kell kez-deni a kötelezettségek megállapí-tását.

A vezetésre hivatottak feladata

— Először: A vezetésre hiva-tottaknak arra kell ügyelni, nehogy olyan férfiak kerüljenek ma a kormány élére, akik a ha-talmat saját önző céljaikra, kon-junktúrállal haszon elérésére, a köz rovasára, a saját zsebüik megtömésére akarják felhasz-nálni, hanem olyanok, akik a tu-dásuknál, jellemükénél és meg-bízhathóságuknál fogva vezetésre hivatottak, akik idejüket, erejü-ket, ha kell, életüket bármely pillanatban feláldozzák a nem-zet érdekeiért. És

ha ilyen férfiak állnak a kor-mány élén, — mint ahogy hála Istennek, ma ilyenek állnak, — akkor nekünk, fel-függesztve minden politikai programot, féltetve minden politikai ellentétet, egy emberként a kormány mögé

városi lakosságot, hadtűzeme-ket, öregeket, hadbavonultak hozzátartozóit ellássa. Viszont

a lábbalival, textíliákkal, vasaló és egyes iparikkkel-kel való ellátás nehézségei-nek nem a kormány ha-nyagsága, hanem a háború következtében a külföldi piacokról való elzárásunk az oka. Ezeket a korlátozá-sokat annál is inkább el kell szenvedni, mert ezek a hadbanálló, leghatalmasabb államokban is még sokkal nagyobb mérvben fennáll-na. Az angol és amerikai polgár sohasem képzelte azt, hogy olyan hadikorlátozáso-kat el lehessen szenvedni, mint amilyenek alatt ma áll.

Néma esendben hallgatta végig a hatalmas tömeg Mayer János beszédének azt a részét, amelyben beszélt a rendkívüli idők dik-tálta rendkívüli intézkedések által a gazdasági nehézségre háruló súlyos terheket, de felzúgott a taps, amik-or az elnök az érem másik ol-daláról, a haza, a nemzet érde-keiről beszélt... A taps csillanul-tával az elnök így folytatta:

kell állnunk és ott minden áldozatvállalással a véglete-ig ki kell tartanunk.

Mayer János ismét a falu ér-zésének, gondolatainak adott kifeje-zést, a megállapításait követő el-jenzés és taps bizonyossága szerint.

— Másodszor: folytatja a beszédet, — a felelős állásban le-vőknek, bármi következzék be, a legkisebbtől — a legnagyobbig

Rajtunk áll, milyen lesz a béke...

Feszült érdeklődéssel hallgatta végig a több ezeres tömeg Mayer Jánosnak a „békepárt“ aknamun-kájával kapcsolatos fejtegetéseit.

— Az eljenzés és taps ünneplés-fokozódott, amikor az elnök így folytatta szavait:

— Kedves Magyar Testvéreim! — folytatta beszédét az elnök. — Az utóbbi időben „Békepárt“ aláírással a röpcedulák egész özőnével árasztották el az orszá-got. Ezek a röpiratok pártokra, tisztos polgárookra hivatkoznak, akiknek semmi közük hozzájuk és felszólítják a polgárságot hogy ne fizeszen adót, ne vonuljon be a katonai behívóra, ne szolgál-tassa be a pontokat, buktassa meg a kormányt, segítse ura-lomra a „Békepárt“-ot és akkor azonnal megszerezzi az ország szá-mára a békét és a jólétet. En azt hiszem, hogy

a mi népünk sokal intelli-gensebb annál, hogy első pil-lanatban át ne látna a szí-tan és ne tudná azt, hogy ha nem fizetünk adót, nem vo-nulunk be katonának, nem szolgál-tatjuk be a pontokat: ez a társadalom teljes szét-zúllásért, éhínségért, a nemzet végpusztulását jelentené.

Ezeket az idegen zsoldban álló, hazaáruló röpiratgyártókat a kormány kinyomoztatta és méltó helyükre, lakat alá juttatta. (El-jenzés, taps.) A „nem akarok ka-tonát látni“ jelszó után követ-kező békét már ismerjük. De idézem Kállay Miklós miniszter-elnök úr legutóbbi parlamenti beszédének idevonatkozó részét, amely így hangzik:

„A 18-as példa, az erénytel-nég, a gyávaság, a hitványság uralomra jutásának példája

azon a poszton, ahová a magyar sors őket állította, az utolsó le-helléti ki kell tartani! Az első világháború utáni eseményeken okulnunk kell és azoknak tanu-lásait le kell vonni. Akkor az történt, hogy a hangzatos jel-szavak által megfűtött és fel-revezett tömeg megröhinté a hivatalokat, elűzte a vezetőket, új világ hirdetésével megfesi-nálta az öszirózsás forradalmat

Amikor az utca elkúrjan-totta magát, elhagyta helyét a kizségi jegyző, a főszolga-bíró, az alispán, a főispán, a belügyminiszter, a rendőr-kapitány, a tábornok és amik-or a közigazgatás és a kar-hatalom felmondta a szolgál-atot, a teljes zűrzavarban nem lehetett több megállni a lejtőn, amely a kommuniz-musban és végeredményben Trianonban és ezeréves terü-lelünk kétharmadának az el-vesztésében végződött. En-nek több megismétlődnie nem szabad. (Viharos eljen-zés, taps.)

A falu népe álljon helyt örthelyen...

— Harmadszor: és minden-kelett fontos, hogy a falu népe álljon helyt a maga örthelyén. Őrizze meg a maga józanságát, ne hagyja magát félrevezetni, ne induljon hangzatos jelszavak után és teljesítse velünk együtt, mindannyiunkkal az utolsó lehelléti a hazánk iránt való kötelességét.

Az a tapsvihár és éljenriadal, amely Mayer Jánosnak a falu kö-telességeit meghatározó szavait követte, felért egy szent esküvel: hogy a falu népe helyt fog állni örthelyén...

már egyszer megmutatta, amit sohasem hitünk, hogy ez is le-hetséges. Ha ez még egyszer megkörtönik, nincs Irgalmi nek a generációnak a ma-gyar történelem ítélszéke előtt.“

(Eljenzés, taps.)

Hogy ez a valóságban mit je-lent, előttünk áll Olaszország példája, amely a „minden áron való béke“ meggon-dolatlan sugalmának hatása alatt eldobta fegyvereit és ezzel nem a békét szerezte meg magá-nak, de még nagyobb, még bor-zalmasabb, még pusztítóbb há-borút — köztük a háborúk leg-tragikusabbját, a polgárháborút is. Ezzel megpecsételte a maga sorsát, holott hacsak egy kissé kintart, védekezik és ellenáll, az ország földjét nemcsak hogy meg tudta volna kímélni a megszá-lástól, de valóban közelebb hozta volna a békét sajátmagához, és az egész világhoz. Bizonyítékul annak, hogy

a béke ügyét erővel, háto-rsággal, önbizalommal és ki-tartással sokkal jobban lehet szolgálni, mint a fegyver el-dobásával és megalázkodás-sal. (Helyeslés, taps.)

— Legyünk arra elkészülve kedves magyar Testvéreim, hogy amikor a háborús megpróbáltatások gazdaságiilag és idegileg a nemzetet végleg kimerítették, ezek és a hasonló röpiratok és fel-hívások meg fognak ismétlődni.

Eberem álljunk őrt, hogy még a gyengébb idegzetű testvérünket is megvédjük attól, hogy az ellenség kele-péjébe belessék. Ebben az országban mindenki a békét óhajtja. Ezért száll templo-mainkban a József a jó

TEL.: 128-042

Istenhez. De milyen legyen ez a béke? Egy prózái kifejezést használok, amikor azt mondom, hogy „nem bábra megy a játéki”. Ez a béke lehet olyan, amely újabb ezerévre biztosítja a magyarság uralmát a Kárpátok medencéjében, de lehet olyan is, amely örökre megfosztja ezt a nemzetet államalkotó szerepétől, letérli a térképről és rabságba süllyeszt nemcsak bennünket, de késő unokánkat is. Hogy milyen lesz a béke, az rajtunk áll! Nem tudjuk, mit rejt méhében a jövőendő. De ha megőrizzük a törvényes és alkotmányos

rendet, követjük vezetőinket, ha megőrizzük magyar öntudatunkat, józanságunkat, nem riadunk vissza azoktól a súlyos áldozatoktól és megpróbáltatásoktól, amelyeket a sors a ma élő nemzedékre rótt, akkor bárhogyan alakuljon a helyzet, állni fog Buda és élni fog a magyar újabb ezerévig e hazában.

Szűnni nem akaró lelkes éljenzés és laps követte Mayer János beszédét. Az éljenzés és taps ünnepléssé fokozódott, amikor az előnk így folytatta szavait:

— Ebben a reményben szálljon a nagygyűlésünk hodo-

latteljes üdvözlöte Buda várába, a nemzet vezéréhez, Kormányzó Urunk Öfömlétszínházhoz, a magyar jellem megtestesítőjéhez és kérjük a jó Istent, tartsa őt meg a magyar nemzet számára, vezesse nemzetünknek sziklákat és zatonok között hanyókódó hajóját biztos révbe. Közelgő névnapja alkalmából Isten áldása szálljon Reá és kedves családjára.

A Fömlétszínház Ur iránti hódolat megnyilvánulásának csillapulatával az előnk, üdvözölve a kormány tagjait, az érdekképviseletek kiküldötteit, a szerkesztővel valamennyi résztvevőjét, megnyitotta a tanácskozást.

SOMOGYI IMRE községi bíró

A magyar föld népe rendíthetetlenül áll barázdái mellett...

Hosszantartó lelkes éljenzés követte Mayer János előnk beszédét, majd a magyar falunak egy pompás képviselője, Somogyi Imre. Balatonfüred községi bírája emelkedett szólásra, hogy megtartsa „A falu a nemzet szolgálatában” című előadását. Ez érlekes és érdekes, nagy szónoki készséggel megtartott előadás nagy figyelemmel hallgatta végig Kállay Miklós miniszterelnök.

— Amikor most, eme megpróbáltatásos idők közepette, szabad társuláson alapuló érdekképviseleti szervünk, a Falu-Gazdaságszövetség hívó szavára ide egybesereglettünk, nem azért jöttünk, hogy elpanaszoljuk bajainkat. Hiszen tudjuk jól, hogy gondból, bajból ma minden nemzetnek és valamennyi társadalmi rétegnek kijut, talán még nagyobb mértékben, mint nálunk és nekünk. Azért jöttünk, hogy meghallgassuk hivatott vezetőink irányt mutató szavát, de azért is, hogy ezekben a sorsdöntő időkben tanúságot tegyünk a magyar föld népének a jobb, szebb jövőbe vetett törhetetlen hitéről.

Bizonyoságot akarunk tenni arról az elszántságunkról, hogy miként ezert éven át mindenkor, most is szilárd lélekkel, minden izmunkat megfeszítve állunk őrt a magyar barázdák fölött. A magyar földművestársadalom, — gazda, szellér egyaránt, — egyik kezében az ősi kardot forgatja, a másikkal ekéjét tartja, mert szívében lángolva lobog a krisztusi hit, a magyar elhivatottság tudata és az ősi rög szeretete.

Várjuk a nemzet hivatott vezetőinek megnyilatkozását, irányt mutatását, viszont mi a bennünk feszülő erőből, elhatározottságból, hitből, biztatást és erősítést akarunk nyújtani a netán csüggedőknek, mert a nemzet őserőtől duzzadó tartalva örök időkötől fogva mi vagyunk.

Ezer éve harcol a falu népe...

— Ezer éve harcol a magyar falu népe itthon, a barázdán, esőben, szélben, aszályban az áldott magyar földdel és odakint, a beesület mezején az irigylet magyar földért. Hogy ezt a harcot mindenkor vállaltuk és becsülettel küzdöttük végig, annak bizonyosságául büszke öntudattal hivatkozunk ezer év történelmére.

Mindig a falu népe jelentette a nemzet erejét!

A mi őseink törték fel az egyház és a szerzetesek munkája nyomán a Kárpátok medencéjé-

nek, a Duna völgyének áldott ügarát; a mi ősapáink küzdöttek itt a feketlen vadvizekkel, zügó szelek járásával, a sivó futóhomokkal, romboló áradatokkal és senyvesztő aszályokkal. De ők szálltak szembe, — sokszor csak kaszával, kapával felfegyverzetlen tatárral, törökkel, irigykedő szomszédokkal, kelettel, nyugattal. S amikor a vész órái elmúltak, ők építették újra, — ki tudja

Nem ismétlődhet meg 1918...

— Mi vagyunk a nemzet többsége és ennek az 57—60 százaléknál földművesnépnek hallatnia kell a maga szavát és ki kell nyilvánítania akaratát, szent fogadással és esküvel el kell határoznia, hogy nem történhetik meg újra mindaz, ami 1918-ban történt, hogy egy elenyésző kisebbség döntson róla, nélkül. (Lelkes éljenzés, taps.)

— Kétfirányú harcot vív ezer év óta a magyar föld, a falu népe és ehhez a küzdelemhez az ősi örök magyar szív adott neki erőt, amelyet most odatárunk vezetőink és minden magyar elé. Ezt az örök magyar szívet hármasszerménye: — az istenfélelem, a hazaszeretet és a földhöz való ragaszkodás érzése tölti el.

Istenfélelem, hazaszeretet, a földhöz való ragaszkodás...

— Az örök magyar szívben olthatatlan lánggal és elsősorban a krisztusi hit örök tüze. Mi szeretiük és féljük az Istent, aki ezer éven át sokszor megpróbálta a magyart, de áldó kezéből sohasem vonta el felőle. Félte őrizzük szívünkben az erősítő, biztató és tökéletesítő hitet és óvjuk mindannyiunk erősségét: keresztrel, vagy csillaggal ékített, Krisztus uralmát hirdető templomainkat. Istápoljuk lelünkben, otthonainkban és közéletünkben az építő, erősítő krisztusi békét, mert tudjuk, hogy a béke az élet. A békesség, az összefogás az igazi magyar élet! Ha akár az egyén lelkében, akár a családban, akár a közéletben a romboló zűrzavar, a szétválás, vagy éppen a forradalom lesz úrrá, elpusztul az egyén, a család, a közösség, az ország. A magyar falu népe tehát Isten, Krisztus békéjének híűsesége, hiszen tudja, hogy a hitnélküli tömeg csak rombolni tud, de nem alkotni. De azt is tudjuk, hogy minden forradalom tüzes, véres ostroma elsősorban és a

lányszor, — a feldúlt otthonokat, akár a fecske, amely, ha durva kezek leverik fészékét, tiszser is újraépíti azt. Hányiszor építette újra a magyar — a legtöbbször valóban a fecskéhez hasonlóan: csupán sárból és nádból, — gonosz kezek dúlta hajlékát!... Így és csak így tudta átvészelni ezer év keserveit ez az ország, amelynek népe több mint fele részében földművelő.

Legnagyobbat a föld népének hátán csattan!

A legjobb példa erre az oroszországi földművesek sorsa, de valamennyien emlékezhetünk a magyarországi proletárdiktatúra falusi vérengzéseire is. (Helyeslés.)

— Alázatos hittel, meg-megújuló reménységgel tekint tehát a falu népe az ég felé mindig, ha gondozó, művelő kézzel nyúl másiek eszménye: a föld felé, amely ápolja és eltakarja. Mert a falu népének életét meghatározó másik érzéstényező a föld iránti szeretete... Mi, a magyar barázdák harcosai, nem foglalkozszerien műveljük a földet és azt nem csupán kamatot, hasznosítható vagyon tárgynak tekintjük, hanem valóságos élő társunknak. Élettársat lát a földben a magyar gazda, beszél vele és megérti szavát. Örvendezik az ő lelke, ha a föld a hideg téli szélben, vagy dermesztő fagyban meleg hótakaró alatt álmodik tavasszi ébredéséről, vagy ha májusban langyos eső oltja szomját, megújítja szunnyadó erőt. De búsulunk akkor, ha jég sebz, árvíz hasogatja élettársunk természetét. Nekünk a föld nem egyszerű tőkebefektetési lehetőség, de nem is üzlet, vagy éppen holmi szerves anyagokat fel-

Itt jár köztünk a véres kard...

— Most is veszélyben van minden, aminek szeretete, becsülését érv viszontagságai is csak megerősíteni tudták a magyar lélekben. Az örök magyar szívnek mindhárom eszménye — a krisztusi hit, a magyar föld és az ezer év megpróbáltatásaival és dicsőségével, szenvedésével és örömeivel megszentelt haza felé egyforma kapzsisággal nyulnak az ellenséges kezek.

Ezért kellett egybegyűlnünk, hogy odatárjuk ország-világ elé az örök magyar szívet a bele-

dolgozó termelő és megsokasító gyári üzem, hanem az Isten teremte erejét évről-évre megsokasító barázdára. Ragaszkodunk tehát a földhöz még akkor is, ha az rossz termést hoz, vagy ha az annyi verejték árán termelt terményünknek nincs is ára.

A magyar ember kitart az ősi rögön, amelyet úkapai vére, verejtéke szentelt meg.

Földhöz ragadtunk mondják a falu kisémerét, de mi büszkék vagyunk arra, hogy valóban elszakíthatatlan szőlő fűz és ragaszt a földhöz mindnyájunkat.

— De ezen a két eszményen — az Istenfélelmen és a földhöz való ragaszkodáson túl és felül — szívünkben még egy érzés él kipusztíthatatlanul: a hazaszeretet.

— Ez az érzés volt az, amely a mindenkorai hadsereg zömét szolgáló földművelőt arra képesítette, hogy hazánkna a világ első katona-nemzetét megillető hírt és nevet vívjon ki. A magyar falu népe sereglett össze a királyok és zászlósúrak csapatába akkor amikor meghordozták e hazán a véres kardot; rajongó hazaszeretet és nem magosa zsold ígérete, vagy véres-könnyes zsákmány reménye hevíttette az örök magyar honvédet, aki helyett itthon asszonya, gyermeke gondozta a barázdát.

— A mi apáink sorakoztak fel véreláthatatlan sorokban a szűzmáris lobogók alá 48-ban is; az ekaszarvától, a kapanyéltól kérges kezekben félelmetes foggyverre vált még a hazáról hozott kasza is az osztrák zsoldos sereg tökéletes fegyverével szemben, mert a honvéd szembenállva és szembeszállva az ellenséggel, Isteneire gondolt; az otthoni templom harangja zengte; zúgta számaróla a karci indulót; megszászszorozódott ereje, mert szívében őrizte fehérre meszelt, szivetes házikója képét és mert olthatatlanul szerette és mindazt védte, amit ez az egyetlen szó fejez ki: legszebben: haza.

kialtsuk a nemzet fülébe, hogy újból itt jár köztünk a véres kard, amely hirdeti Krisztus-hitünk, ősi rögünk és ezeréves hazánk szorongatott helyzetét. (Tapsvihar.)

Megértettük a szót...

— De tudjuk azt is, hogy a láthatatlan véres kard most nemcsak testi fegyverbeszállást hirdet, hanem talán mindennél inkább a lelki felkészülést, az örök magyar szív hármasszerményének minden külső és belső ellenségével szemben.

telkeket mozgósítását az Isten és hazája jelszavával ékes lobogó alá.

A nagy, rég áhitott, annyiszor hangoztatott és keresett egység minden magyart összefogó közös táborába szólít most mindannyiunkat a véres kard. S mi fennén hirdetjük, hogy megértettük a szót:

A magyar föld népe rendíthetetlenül áll barázdái mellett és kész arra, hogy terelő munkájával, szilárd lelkevel s ha kell karddal védje meg a krisztusi hitet, az életet adó földet és mind-

nyájunk legdrágább kincsét: hazánkat. (Viharos taps.)

Mert a magyar nemzet történelme a kereszt és a magyar kard csodálatos egymásrattaltsága. Most is a magyarság léte, sorsa kemény próbát áll; a földműves a földön, a munkás a gyárban, a hivatalnok a hivatalban — mindannyian ennek a próbátételnek barcos katonái vagyunk. Nem kétséges, hogy ez a tudat ott él mindazok lelke mélyén, akik igazán magyarul éreznek és gondolkodnak. Elsősorban megvan ez bennünk, a falu dolgozó népében, amelynek bölcs józansága és ősi egyensúlyérzéke minden magyar politika legbiz-

tosabb záloga. Mi tudjuk, hogy csak az istenéhez ragaszkodó, gazdaságilag erős és boldog falu adhat egy gazdaságilag erős és boldog Magyarországot, mert a nemzet legbiztosabb támaszai, a megelégedett és boldog földműves-milliók. Munka, fejelem, lemondás, áldozat a mai magyar élet legfőbb parancsa. E parancs teljesítése által alapozzuk meg gyermekeink jövő boldog Magyarországot s ebben a szolgálatban a falu népe ma is ott van, mint ezer év óta mindig.

Somogyi Imre pompás beszédét többször szakította meg a taps.

jönni" és hogy akár csak 1918-ban, újra mind többen beszélnek rólnak és a mi nevünkben.

Éreztük, hogy meg kell mondanunk — hivatott vezetőinknek megnyugtatóan, a felforgatás előkészítőinek pedig figyelmeztetésül — hogy a magyar falu népe egységesen áll igazi vezetői mögött és semmiféle jelszóval tervezett megmozduláshoz magát oda nem adja. Erre a hitvallásra szükség volt és van és hogy ezt a bizonyágtételt megtehettük, azért köszönet és elismerés illeti meg a Falu-Gazdaszövetséget.

— Kedves magyar Testvéreim! Mi, akik odakint élünk a barázdák mentén, még halljuk minden délben templomunk kicsiny harangjának szavát és bizony halljuk, neha szomorú, sokszor diadalmas szavát még akkor is, ha sorsunk messze sodor falunktól. De, sajnos, vannak olyanok is, akik már nem hallják ezt a hívó, biztató hangot, bár ott élnek közvetlenül a templom mellett. Ezek akarják megint velünk kikapartatni a gesztenyét. Hála azonban az Istennek, mi vagyunk többen, akiknek a szívében visszhangot kelt az Istenre, a Hazára, az Életre emlékeztető harangszó. Es

mink, a hívó magyar földművelők izenjük innen a legelső magyar embernek, Főméltóságú Kormányzó Urunknak és kitűnő munkatársainak, hogy mi azóta ott állunk mögötte és azok mögött, akikben ő bizik, amióta Szegeden kibontotta zászlaját. A szent háromszínű zászlót, amely öt éve újra ott leng az ezterves határok egy részén. Isten áldja Kormányzó Urunkat, munkatársait és a mi hivatott vezetőinket.

A lelkeshangú és lelkes beszédet többször megtapsolta a hallgatóság.

KÁLLAY MIKLÓS miniszterelnök:

Embértársairól és a nemzetről ma mindenkinek úgy kell gondolkoznia, mint a magáéről!

A tárgysorozat szerint a hozzászólások következtek ezután. Lelkes éljenzés, szűnni nem akaró taps közben emelkedett ekkor szólamra Kállay Miklós m. kir. miniszterelnök.

A miniszterelnök beszédében mindenekelőtt arról szólt, mennyire jólesik gazdátársai körében lennie, akikkel együtt kezdte életét, együtt nőtt fel s hogy mint falun élő és otthon gazdálkodó ember mennyire ismeri a magyar földet, népének lelkét, egész valóját. Ezután Mayer Jánosnak a gazdasági kérdéseket érintő szavaiba kapcsolódva, az

általános gazdasági helyzettel foglalkozott, hangsúlyozva, hogy

ismeri a panaszokat s a kor-mánnyal együtt mindent el-követ azok orvoslására.

Majd szólt azokról a nehéz napokról, amelyeket ma a nemzet átél és arra kérte gazdátársait, legyenek nyugodtak, higgadtak és okosak, mert

a nehéz idők végét csak úgy érhetjük meg, ha egységesek maradunk. Az embértársairól és a nemzetről ma mindenkinek úgy kell gondolko-znia, mint a magáéről.

A portán rendet, a családban fe-gyelmet kell tartani és kötelessé- get kell teljesíteni.

— A magyar gazdának — mondotta befejezésül a mi-niszterelnök — ma két köte- lessége van, ebben a kettő- ben csúcsosodik ki egész ha- zafisága: termel és rendet tart. Ezt teszi otthon, ezt kell végeznie az egész országban is és védeni kell, ami az övé, lélekben, hitben, erőben!

A miniszterelnök beszédét szólni nem akaró ünnepléssel kö- szönte meg a többbezerfős hall- gatóság.

BÓNA JÓZSEF községi bíró (alsósegéd)

Köszönjük Mayer Jánosnak, a kiszgazdanép nagy vezérének...

Az ünneplés elültével Bóna Jó- zsef, alsósegédi községi bíró hoz- zászlása következett:

— Engedjék meg nekem, — mondotta, — hogy mint egyszerű falusi ember, néhány mondattal hozzászóljak az elhangzott nagy- on szép beszédhez. Úgy érzem, hogy először is mindannyiunk, — Főméltóságú Urunknak legyen érte hála, öt éve magnagyobbo- dott hazánk minden faluja — nevében az elismerés és a köszö- net hangján kell megemlékez- nem a mi nagy testilefünkrol, a Falu-Gazdaszövetségről.

Köszönöm a Szövetségnek, leginkább pedig a kiszgaza- nép Nagyatádi után legna- gyobb igazi vezérének, Ma- yer János elnök úrnak, amiért bennünket ezekben az időkben összehívott és ezzel alkalmat adott arra, hogy hangunkat hallassuk.

Hiszem, hogy mindannyiunk szívéből beszélek akkor, amikor azt mondom, hogy az utóbbi idő- ben egyre erősebben éreztük a szükségességét annak, hogy — amint Somogyi Imre kiszgaza-

társam mondotta: — odatárjuk szívünket hivatott vezetőink elé. Azóta éreztük ezt, amióta mind sürűbben jutnak el mindenféle híresztelések a falura, amióta látjuk, hogy kezdünk „divatba

SZABÓ SÁNDOR földbirtokos:

A Falu-Gazdaszövetség mindig készen áll a falunak testvéri segítségét nyújtani

Szabó Sándor dr. földbirtokos, v. o. gy. képviselő, a Falu-Szövet- ség elnöki tanácsának tagja emel- kedett ezután szólásra.

— A megoldhatatlan társadal- mi és gazdasági kérdések nap- gondjai között egybesereglett falvak népe — mondotta, — ami- dön a fővárosban hangot ad az álláspontjának, — nem a jaj-

veszkelés és követelőzés szavaí- val áll elő, hanem a nemzetfenn- tartó réteg öntudatával és ál- dozatköszönetével tesz hitet az örök magyarság és megmaradás „gon- dolata mellett.

— Bizonyosság az már ma, hogy a falu népe nem a baráz- dából kelő és oda visszahulló te-

remtés, hanem a sorsának és hí- vatásának tudatában, munkára, tetterre és áldozatra kész öntuda- tos nép, amelyik súlyánál fogva sem kapható olyan szerepre, mint a konjunkturázó, fajsúly nélküli embertömeg, amelyik minden gazdasági és politikai szelfordula- tra helyezkedik, mint a Te-

Dinitro-ortho-kreszol tartalmú

RACOSOL és UJ-NOVENDA

téli permetezőszer a gyümölcsfák áttelelő rágó-kártevőinek megbízható legeredményesebb irtószere.

Bimbólikasztó, légyfűrő és ilonca ellen a legjobb.

Részletes ismertetővel szolgál:

„AGRO”

Növényvédelmi és Mezőgazdasági Részvénytársaság Budapest, IV., Fehérhajó-utca 2.

remtő fájától elszakadt falevél és többé nem a verejték meléje eseppejt hullató munkástömeg csupán, hanem a falvak búzaszágu és kenyérrillató testvére, amelyek sok tekintetben osztozik a városi lakó testvérek kultúrájában és áldozatkésztségével összefog a nemzetfenntartó intézmények és a kultúrávadász harc feladatai megoldásában és fenntartásában.

— A Falu Szövetség nagygyűlésén ez alkalommal megszólalt az áldozatkész államfenntartó öntudat, amelyikre nehéz időkben mindig építeni és számítani lehet.

— Ez az öntudat jogot formál arra, hogy a történelmi idők feladatai megoldásában ő is kivehesse a részét, képessége arányában, abban a meggyőződésben, hogy minden ereje és munkájának eredménye az államfenntartó nagy közösségi munkában céltudatosan és takarékosan kerül felhasználásra.

— A magyar nemzet államvezetői sok szeretettel, bőleslátással kezelik az egyszerre jelentkező társadalmi és gazdasági feladatok sorrendjét és az erők

felhasználását a legnagyobb célravezető takarékosággal fogantatásitják.

— Az az életforma, amelynek keretében a falvak népe teljesíti gazdasági és kulturális feladatait és amelynek a keretében folyik élete, most sok célravezető korlátozással van egybekapcsolva, amelyek azonban nem céloznak egyebet, mint a mindannyiunk közösségi érdekvonalának a meghatározását, amelyen belül a legnagyobb teljesítményeket állíthatjuk a közérdekű feladatok szolgálatába. Ez a felismerés teszi lehetővé azt, hogy

a szabad természet szabad népe, a falusi gazda- és munkástársadalom megnyugvással viseli a korlátozó intézkedéseket, amelyek tulajdonképpen erőösszefogó tényezők nagy nemzeti megpróbáltatások idején minél eredményesebb és céltudatosabb munka érdekében.

— A Falu Magyar Gazdaszövetség állandóan mint testvéri összefogás figyelni és gyűjti azokat a meg-

oldatlan kérdéseket, amelyek a falu népét, annak társadalmát zavarják, akadályozzák az ö kulturalis és gazdasági erőinek a kibontakozásában, mindig célterüli meglátásokkal, elgondolásokkal és tanácsokkal készen áll a testvéri segítségnyújtására. Ebben a munkában mindig találkozott egyrészt az államhatoln gyakorlati méltányos elismerésével, másrészt pedig a falu népének bizalmával, az a magartartás, amellyel e kétirányban való szolgálatát teljesítette.

— A mostani nehéz időkben is, e kétirányú vizsgálódás szemzőgőből nyilatkozik meg a mai nagygyűlés határozott javaslatla, az elhangzott lozzászlások és elsősorban a kormánynyilatkozatok, s ezeknek a harmonikus egybehangolódása bizonyára az ország minden társadalmi rétegénél azt az érzést juttatja uralkodóvá, hogy a nagy nemzeti összefogásban a falvak népében buzgó erőforrások táplálni fogják a Nemzet összerejét, e nehéz idők súlyos feladatai megoldásában.

dec 1-től!

Főpostával szemben
Gramofon! Rádió!
Hangszerek! Zeneművek!
Hangversenyrendezés!
Zeneműkiadás!
Árjegyzék ingyen!

SZEKERES LÁSZLÓ dr., m. kir. gazdasági főtanácsos:

Határozati javaslat

A Szabó Sándor dr. nagyhatalús beszédét követő taps elültével Szekeres László dr. m. kir. gazdasági főtanácsos, a Falu-Gazdaszövetség ügyvezető igazgatója terjesztette elő a négy pontból álló határozati javaslatot, amelynek minden mondatát zúgó éljenzéssel, lelkesen szentesítette a több ezer főnyi gazdaközönség, az ország egész gazdatársadalmá nevében és képviselőiben.

zati javaslatot, amelynek minden mondatát zúgó éljenzéssel, lelkesen szentesítette a több ezer főnyi gazdaközönség, az ország egész gazdatársadalmá nevében és képviselőiben.

A „Falu Magyar Gazda és Földműves Szövetség által egybehívott és az ország minden részéből egybegyűlt seregszemle közönsége, a magyar földművestársadalom kimondja, hogy:

1. hálás hódolatát és ragaszkodó szeretetét fejezi ki Főméltóságú Kormányzó Urunk iránt, akinek bőles ország-lása a csonka hazát felvirágoztatta és a megnagyobbdás útján elindította. A magyar falvak népe rendíthetetlenül kitart azok mellett a keresztény és nemzeti eszmék mellett, amelyeket a mi Főméltóságú Kormányzó Urunk 24 esztendővel ezelőtt — Európában először — Szegeden hirdetett;

zati javaslatot, amelynek minden mondatát zúgó éljenzéssel, lelkesen szentesítette a több ezer főnyi gazdaközönség, az ország egész gazdatársadalmá nevében és képviselőiben.

2. éppen ezért hittel és bizakodással sorakozik fel a Főméltóságú Úr hivatott munkatársai, magas kormánya és intézményei mögött és a szegedi gondolat jegyében az addiginél is erőteljesebben támogatja úgy szabad érdekképviseleti szervét, a Falu-Gazdaszövetséget, mint a gazdasági megerősödést szolgáló szövetségeket;

zati javaslatot, amelynek minden mondatát zúgó éljenzéssel, lelkesen szentesítette a több ezer főnyi gazdaközönség, az ország egész gazdatársadalmá nevében és képviselőiben.

3. tiltakozik a falu népe az ellen, hogy sorait akár napilitikai jelszavakkal, akár más módon megbontsák. Kimondja, hogy a tiltakozáson túl a béke-, fegyelem- és rendbontó törekvésekkel szemben a maga egységes szervezettségét és törhetetlen egyetakarását szegezi szembe; végül

zati javaslatot, amelynek minden mondatát zúgó éljenzéssel, lelkesen szentesítette a több ezer főnyi gazdaközönség, az ország egész gazdatársadalmá nevében és képviselőiben.

4. a legerélyesebben tiltakozik az ellen, hogy a falu népét egyesek burkoltan, vagy nyíltan akármily szél-

zati javaslatot, amelynek minden mondatát zúgó éljenzéssel, lelkesen szentesítette a több ezer főnyi gazdaközönség, az ország egész gazdatársadalmá nevében és képviselőiben.

CZERMANN ANTAL DR., ügyvezető alelnök:

A magyar gazdatársadalom zárt egységben csatlakozik a nemzeti egység gondolatához

A Kormányzó Úr lelkes és percekig taró ünneplésének csillapullával Czermann Antal dr., ögy. képviselő, a Falu-Gazdaszövetség ügyvezető alelnöke mondotta el a nagyvadású seregszemle zárószavát:

körülmények úgy hozták magukkal, hogy ezt a seregszemlét csak itt, a pesti Vigadóban bonnyolthattuk le. A seregszemle megrendezésénél tehát a pesti Vigadó igen szűkre szabott méreteivel kellett számolni. Azonkívül figyelembe kellett vennünk a közlekedési nehézségeket és a gazdákat érő egyéb körülményeket. Ennélfogva már szűk körre kellett korlátozunk a meghívásokot és meg kellett előgdnünk azzal, hogy tájanként, vidékenként egy-egy kört hívjunk seregszemlére.

— A nagyszabású beszédek meghallgatása és a bőles határozati javaslatok elfogadása után — úgymond — nekem csak az a feladat, hogy mindezek alapján a magyar gazdatársadalom, illetve a gazdanagygyűlésnek a felvetett kérdésekben elfoglalt álláspontját röviden összefoglaljam.

A Faluszövetségben tömörített gazdatársadalom a mai napon országos seregszemlét tartott. A

sőségek megmozdulásokra kisajátítsák, avagy pedig más társadalmi osztályokkal szembeállítsák. A falu népe a mai rendkívüli időkben fegyelmezetten, önfeláldozóan, egy emberként vállalja az áldozatokat úgy itthon, mint a fronton és egyetlen célt tart szem előtt: testvéri egyetértésben az ország összes többi társadalmi rétegeivel a mai világháború megpróbáltatásait legyőzve, biztos, boldog révbe vezetni a magyar hazát. (Zúgó taps.)

MAYER EMIL főtitkár:

Hodoló távirat a Főméltóságú Úrhoz

Az előterjesztett határozati javaslat egyhangú lelkesedéssel történt elfogadása után Mayer Emil főtitkár a Főméltóságú Úrhoz in-

Főméltóságú vitéz nagybányai Horthy Miklós Kormányzó Úrnak

A Falu-Gazdaszövetség november huszonhatodikai fővárosi seregszemléjére az ország minden részéből egybegyűlt, több mint három ezer kiküldött gazdavezető, a magyar földművesmilliók nevében hódoló szeretettel és ragaszkodással küszönti országgyűlést és országgyarapító Kormányzó Urunkat és küszöbön álló névnapja alkalmából arra kéri az isteni Gondviselést, hogy adjon számára erőt, egészséget a nemzet életének további eredményes vezetéséhez, amely munkában jónak és rossznak mind egy szálig ott állunk Főméltóságod oldalánál.

MAYER JANOS
elnök.

SZEKERES LÁSZLÓ
ügyvezető igazgató.

CZERMANN ANTAL
ügyvezető alelnök.

olyan tömegekben jelentkeztek gazdatestvéreink az országos seregszemlére, hogy befogadásukra háromszor akkora nagyszagu épület sem volna elegendő, mint amilyen ez a pesti Vigadó. Így tehát őszinte sajnálalunkra erősen le kellett csökkenteni a jelentkezők, illetve a résztvevők számát.

De leszögezem azt a tényt, hogy az itt megjelent gazdátömeg csak képviselése annak a hatalmas nagy seregnak, mely a fenti körülmények folytán csak lélekben jelenhet meg közöttünk. Amidőn tehát záróbeszédemben felszólalok, az ekként távolmaradtak felé — és itt meglehetősen kell megemlékeznem a visszatért területéről jelentkezett gaz-

dák nagy tömegéről — hangozék köszönő és köszöntő szavam. Most, amikor a Rádió hullámain minden egyes otthon maradt gazdatestvérünket a Faluszövetség és annak országos seregszemléje nevében felkeresem, hálásan megköszönöm lelkes csatlakozásukat és kérem, lássák be azt, hogy jelenleg más megoldás nem állt rendelkezésünkre. Egyúttal ígérem, hogy legelőször, ha a körülmények megengedik seregszemlénk megtartását, azt olyan időben és módon forjnik megrendezni, hogy minden velünk érző gazdatestvérünk jelen is lehessen.

— Amikor összefoglalón a gazdanagygyűlés állásfoglalását leszögezem, tudom azt, hogy milyen nagy a felelősségem. Minden nyilvánosan elhangzott szó felelősséget fokozza az a nehéz helyzet, amelybe nemzetünk az immár öt év óta dúló világháború körülményei folytán jutott. De nagy a felelősségem azért is,

mert tudom, hogy a magyar gazdaságszervezés nagy többsége nevében szól. Joggal hivatkozhatom erre. Az ország tizenötmillió lakosságából 9 millió él a mezőgazdaság körében és 9 millió jelentékeny része nagygazdálkodó képviselve is van. Bár mi tudjuk, hogy miénk az országban a többség és hogy ezt jelenleg mi képviseljük, mégis — felelősségünk tudatában — ennek a ténynek csak a terhét, nem pedig előnyeit akarjuk kidomborítani.

— Az elhangzott beszédek és a határozati javaslatok alapján a falu népének nevében teszek hitet Főméltóságú Kormányzó Urunk iránt érzett meg nem alkuvó és engedelmes hűségünkrol. Ez

a mi hűségünk feltétlen és fenntartás nélküli. Kormányzó Urunk néhez és eredményeiben gazdag kormányzásában egy egész életet áldozott a nemzet oltárán és egy egész embert adott nemzetének. A magyar nép egyénisége, jelme megköveteli azt, hogy ezzel az egész és tökéletes áldozattal szemben egész szívvel, rendíthetetlen hűséget ajánljon fel. A magyar gazdaságszervezés egyeteme a Kormányzó Úr személyében ismeri el azt az egyetlen embert, aki a nemzet hivatott vezetője és akitől semmiféle körülmények között soha eltántorodni nem fog. (Viharos taps.)

A nagygyűlés által elfogadott határozati javaslat kijelenti azt, hogy a magyar gazdaságszervezés egységesen sorokoztatott a kormányzat mellett. Ennek kapcsán legyen szabad mindnyájunk nevében az itt megjelent miniszterelnök úr üdvözlését és hozzáink intézett szavait megköszönni. A miniszterelnök úr az ősz folyamán, amikor a világpolitikai események hullámai hozzáink is elhatottak, szükségesnek tartotta több ízben is a nemzethez szólani és a nehéz körülmények között

irányt, útmutatást adni. Ezekben a kijelentésekben elsősorban a nemzet összefogására, a nemzet egységének szükségességére mutattak rá. Beszédei elhangzottak és

ez az első alkalom, hogy az ország egyik, még pedig annak többségét alkotó társadalmi, utána egybegyűlt. Illő, hogy ez alkalommal a gazdaságszervezés a miniszterelnök úr szavaira megfelelő választ adjon. (Helyeslés, taps.)

— A magyar gazdaságszervezés örömmel és lelkesedéssel köszönti a miniszterelnök úr szavait és zart sorokban csatlakozik a nemzeti egység gondolatában. (Hosszantartó éljenzés.)

Hogy az egység gondolatát szolgálja, elismeri minden munkának, az ipari, a kereskedelmi, a testi és szellemi munkának nagy értékét, de éppen az egység érdekében szükségesnek tartja annak hangsúlyozását, hogy minden munka vegye ki nemcsak arányosan, hanem tehetségéhez mérten részét a háború terheinek viselésében. A magyar gazdaságszervezés bőségesen vette ki részét eddig is a véráldozatból, emellett a legnagyobb nehézségek dacára is becsülettel végzi a második hadiüzemben: a mezőgazdaságban nehéz munkáját, zokszó nélkül fizeti az emelkedett adóterheket és viseli a közellátás minden terhet. Ezzel szemben

a többi foglalkozási ágtól és a kormányzattól csak azt kéri, hogy a termelőmunkához szükséges eszközök, a maga és családjának fizikai létének fenntartására szükséges cikkekre részére biztosítsassanak. A magyar gazdának nem kell a fekete-piac, hanem kell az ázó, a kápa, az eke, a lószerszám, a szeker, a ruha és termelőeszközök oltárán, amelyből adóját, panját, tanítóját, orvosát meg tudja fizetni. Eppen ezért örömmel üdvözöl minden olyan intézkedést, amelyik a visszaéléseket kerülhetetlenül őrözi.

A falu népe bizalommal és szeretettel övezi szövetkezeteit . . .

Czermann Antal dr., akinek beszédét sokszor szakította félbe a helyeslés, így folytatta ezután fejtegetését:

— Fontos a falu és a város megértése, egysége is. Mindaddig azonban, míg az ipari cikkeket bármelyik foglalkozási ág hibájából csakis a városban és feketén kaphatók, ez a megértés és ez az egység nem lehet tökéletes. (Helyeslés.)

Eppen ezért

a falu népe bizalommal és szeretettel övezi és védi szövetkezeteit, mert tudja, hogy az életéhez nélkülözhetetlenül szükséges cikkeket igazságos és arányos elosztása csak ezen az úton remélhető. Kéri is a kormányzatot éppen az egység érdekében, hogy a nagyszerepen kiépített szövetkezeti hálózatot a falu ellátása szempontjából vegye igénybe.

A szövetkezeti gondolatnak Széchenyi István óta minden magyar agrárpolitikus lelkes híve volt. Azt azonban, amint azt legutóbb egy nagyszabású előadásban hallottuk, hogy a nemzet nagy vértanúja: gróf Tisza István is nagy szerepet szánt a magyar gazdaságpolitikában a szövetkezeteknek, kevesen tudják. Az ő szavát azonban nem érték meg, a kora, amely körülhatároltál haladt az 1918-as összeomlás

felé. Tisza István szerint a szövetkezet lényege a kisgazdászok védelmében rejlik.

Elérkezett az ideje annak, hogy

MAYER JÁNOS:

Legyetek a nemzet harangja . . .

Mayer János: elnök ezután a következő, költői szépségű szavakkal zárta be a paratlan sikerű seregüzemi tanácskozását:

— Amikor innen elszéledtek és visszatértek falvaitokba, legyetek lángoló szószóli mindannak, amit itt hallottatok és a komor és hosszú téli esteiken, künn a behavazott portákon, tanyákon gyűjtögetésük kicsinyhíttú testvéreink lelki mécseseit, hogy lobogva égjen. Legyetek a nemzet, a falu harangja, amelynek szavát mindenki meghallja. A pásztortűz a viharban elalszik, a fátyla pedig még nagyobb lánggal pedig nagyobb lánggal ég.

Lelek ünneplé követte az elnök szavait, majd a seregüzemi és Himnusz éneklésével véget ért.

A Falu-Gazdaszervezés országos seregüzemléjén megjelent

a faluban élő kisgazdászok is felismerjék a szövetkezetek lényegében rejli nagy erőt, éppen ma, amikor a háborús anyagellátás nehéz viszonyai középette a védelemnek szükségese jobban fennforog, mint valaha. (Helyeslés, taps.)

— Elismerjük, hogy a társadalom szellemi egységének előmozdítása szempontjából igen nagy jelentőségű a mezőgazdasági szakoktatás soha nem látott útkövetésére, amit a magyar gazdaságszervezés elsősorban báró Bánffy Dániel földművelésügyi miniszter úrnak köszönhet.

A Faluszövetség örömmel szövezi le ezt a körülményt és egyúttal ama reményének ad kifejezést, hogy a miniszter úr a Faluszövetségnek a magyar falu kulturális és szociális felemelésére irányuló és újabb kidolgozott nagyszabású tervének megvalósításában ugyanilyen messzeségen megértést fog tanusítani. A Faluszövetség ezzel a törekvéssel ugyancsak a miniszterelnök úr által hirdettet nagy magyar egység gondolatát kívánja szolgálani. (Viharos taps.)

— Az egység szempontjából el kell ítélnünk azokat a törekvéseket, amelyek az egység megbontására irányulnak, vagy amelyek az egység felbontásának örve alatt annak megbontására, esetleg a saját politikai szalonjuk megsejtésére törekcsenek.

A háborús veszély, az előttünk álló nagy erőpróba minden mellékes szempont kikapcsolását követeli. Eppen ezért a gazdaságszervezés nevében tiltakozunk minden ilyen törekvés ellen és felkérjük a kormányzatot, hogy kemény ökökkel utasítsa rendre mindazokat, akik a mellékespontok érvényesítésére törekcsenek.

— A magyar egység útjának természetes következménye a helytállás. A magyar gazdaságszervezés eddig is helytállt a termelés vonalán és kivette részét a háborús szolgálatból olyan mértékben, ahogy azt legfőbb hadura kívánta. Kállay miniszterelnök úr nagyszabású politikai évadnyitó beszédében megmondotta, hogy halárcímek önmagunknak kell megvédeni és helyettünk ezt a feladatot senki elvégezni nem fogja. A magyar gazdaságszervezés, amely ezer éven át a magyar népi gondolat

fenntartója volt ebben az országban és számtalanszor ontotta vért érte, teljes lelki felkészültséggel várja azt a pillanatot, amikor a haza szent földjét nemcsak munkával, de fegyverrel is meg kell védeni.

A magyar gazda tudja, hogy e hazán kívül nincs számára hely a föld kegyességén. Az iparos, a kereskedő, a mérnök, az orvos megtalálhatja kényerét a világ bármely részén, a magyar gazda azonban csak magyar földön élhet, mert ezt a létét biztosító földet sehol a világon senkinek adja meg számára. Erről a földről mi gazdák már ezért sem távoztunk. De nem adjuk fel ezt a földet azért sem, mert ehhez fűz minket ezerecs milliónk és minden időkre szóló jövőnk, független, szabad nemzeti életünk. A nemzet többségét alkotó gazdaságszervezés és a falu nép, összesen tízezer millió ember nevében tiltakozunk a csüggedés, a megalkuvás szemlével szemben. Péle a kishitűekkel, kiáltjuk mindazoknak, akik nem hisznek a magyar lélek esodotév erejében.

A mostani magyarság számának alig egytizede vívta meg annak idején Rákóczi, majd Kossuth zászlaja alatt a maga reménytelennek tetsző szabadságharcát. És a nemzet nem hiába ontotta vért, mert a szabadság napja kivirágzott és nemzetünk hatalmas lendülettel indult a fejlődés felé.

Nincs tehát létjogosultsága tízezermilliószámú nemzetünk hatalmas megnövekedett nemzet életében a megalkuvásnak

— A nemzet erőinek megszerzésében részt kell magának ez a gazdaságszervezés és a Faluszövetség, amelyik seregüzemlére hívta az ország gazdaságszervezését és amelyik minden munkájában, huszonöt esztendőn át, a falu népének szellemi és gazdasági felémelkedésére törekedett. A magvetés nehéz munkája után elérkezett az aratásnak ideje. A gazdaságszervezés egységes állásfoglalása a magyar nemzet helytállása mellett legszebb aratása a Faluszövetség évtizedes munkájának.

Czermann Antal dr. beszédét szünni nem akaró taps követte,

Kállay Miklós miniszterelnök, Bánffy Dániel báró földművelésügyi miniszter, Antal István nemzetvédelmi propaganda-miniszter; az iparügyi miniszter képviselőtében Gyulay Ákos miniszteri osztályfőnök és Bozsigy Béla műszaki tanácsos; a honvédelmi miniszter képviselőtében vitéz Hindy Iván vezérőrnagy; az igazságügyi miniszter képviselőtében Záborszky Endre miniszteri tanácsos; a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter képviselőtében Nánássy János miniszteri tanácsos. A résztvevők sorában foglaltak helyet Bárczay János, Bárczay Károly és Konkoly-Thege Sándor földművelésügyi államtitkárok, a székesfehérváros polgármesterének képviselőtében Némethy Károly tanácsnok; a szövetkezeti központok vezetői közül: Schandl Károly dr., az OKH alelnök vezérigazgatója; Fay László báró, a Gazdák Biztosító Szövetkezetének vezérigazgatója, Dömötör László, a Hangya Központ elnöke és Wúnacher Frigyes, a Hangya

Központ alelnök-vezérigazgatója. Számosan megjelentek továbbá az állami és közigazgatási főtisztviselők sorából: ott voltak többek között: Czifra Kálmán biharmergyleti főispán, vitéz Maqashazy László, Molnár Lajos, Ploz István, Palacsy Dénes, Gesztelyi Nagy László országgyűlési képviselő, Szekeres Bónis bencés-kormányzó, Csepreghy Horváth János, a Gazdaszövetség v. igazgatója, Mutschbacher Emil felsőházi tag, az OMBE, Halácsy Áron tanácsos, a Mezőgazdasági Kamara képviselőtében: továbbá sokan a felsőházi tagok közül: résztvevtek a seregüzemléen a testvér-agrárintézmények és szövetkezeti központok képviselői: a snító, a rádió és a filmroda kiküldöttei: a Falu-Gazdaszövetség elnöki-tanácsának és igazgatóválasztmányának tagjai, valamint a Falu-Gazdaszövetség kötelekbe tartozó távoli és közeli vidékeken levő fiókszervezetek, gazdákörök, községi előjáróságok és szövetkezetek rangvezető-kikül-

Téli permetezéshez **védekezőszereket** legutányosabban szállít
MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE Budapest, VI., Eötvös-u. 24. és az összes vidéki kirendeltségei.

döttjei több, mint háromezres (3-
mezőben.

A Falu-Gazdaszövetség központja részéről a seregszemlén résztvevők: Mayer János elnök, Czernin Antal dr. ügyvezetőalelnök, Szekeres László dr. ügyvezető igazgató, Mayer Emül főtitkár, Kovács János és Szonlya István titkárok, Kánya Terézia előadó és Baross Károly, a „Vasárnap” szerkesztője.

A Falu-Gazdaszövetség, amely szerető szívvel köszöntötte a seregszemlénre összegyűlt falu-küldötteket, a seregszemle után az alábbi sorokban üzen a falunak:

Seregszemlénk megvolt!
Diadalmasan, méltóságteljesen, komolyan és elhatározottan.

Ügy sikerült, ahogy mi, a Falu-Gazdaszövetség vezetői, a falun az otthonmaradtok és az egész ország várta.

A falu üzen. Szava világos, félre nem érthető.

És ez az üzenet így szól: Mi ragaszkodunk Istenünkhöz, templomunkhoz, a magyar barázdákhoz, a magyar földhöz!

Nincs az a hatalom, amely eltántoríthat bennünket. Nincs az a maszlag, amely elbűvöljön.

Mi a földművesmilliók, amíg biztosan tartjuk az eke szarvát, forgatjuk a fegyvert, épp oly határozottsággal tudjuk, hol a helyünk.

Ti, akik sokszegn, mint a falu követei, hívó szavunkra az ország legtávolabbi falvaiból is, egész éjjel utazva, feljöttetek.

magaikkal hozták sokmillió otthonmaradt földműves testvéreink ugyanilyen szent fogadalmát, kiállását, elkötelezettségét és elhatározását.

Megmutattátok a fővárosnak, az egész országnak is, komoly szavakban, hogy a magyar föld és a magyar gazda sorsunk biztossá tette. Nekünk ma, ahogy Kállay Miklós miniszterelnök mondta, két kötelességünk van, termeljünk és rendet tartjunk.

Feleletül reagáltok, mint szelvéshen az erdő, az egész ország: megtarttuk!

Most a hitvallás és a seregszemle után üdvös lesz Kormányzó Urunk 1920-as szavait idéznünk: „Falu népe! Fajunk törzse, őserényeink betéteményese hozzád szól köszönetem és meleg üdvözlétem a mai napon, ebből a nagy megtörelve-dett városból. Ha a Te fehér házaeszföldből kisérgző őserő megölti a kópálaták és a munkásházak lakóinak szívét is, akkor Magyarország nagyobb és hatalmasabb lesz, mint valaha volt.” Ebben a gondolatban szorítjuk meg munkától dolgos kezeitek azzal, hogy amit itt hallottatok, adjátok tovább faluról-falura, tanjáról-tanjár, szájról-szájra, hogy vérré váljon fibennetek és a nemzet testében.

FALU - GAZDASZÖVETSEG.

FUTURA
BUDAPEST, V. VIGADO-Ú.

GABONA-OSZTÁLY
Vásárol búdát, rozsat, sör-és takarmányrápát, kukoricát, zabot, kölest és hajdínát.

OLAJMAG-OSZTÁLY
Vásárolja az összes olajos magvakat. Szerződéses alapon legmagyobb kedvezményrel szervezi az olajosmagvak termelését.

GYAPJU-OSZTÁLY
Az ország gyapju termelésének begyűjtését és elosztását végzi és az országos gyapju-üzemelési rendszert.

MAG-OSZTÁLY
Takarmány-magvakat, hulladékot, fűmagvakat vásárol és ad, termelési szerződéseket köt.

MAGTERMELESI-OSZTÁLY (Édescsillagfűt, fagyorsók és babok, konyakkerli és vörösmagvak szerződéses termelésével foglalkozik.)

RAKTÁR ÉS SZÁRÍTÓÜZEM-OSZTÁLY (Vetőmagtisztítás, gabona, lengere és olajosmagvak szárítása.)

TÖBB MINT 2000 KIRENDELTSÉG, FŐ-ÉS ALBIZOMÁNYOS

Felhívás az adózókhöz

A pénzügyvizsgálóságok felhívják az adózó közönséget, hogy adófizetési kötelezettségének december 4-ig vegyen tétlen eszt. Aki tartozását folyó év végéig kifizeti, egyrészt hazafias kötelezettségének tesz eleget, amennyiben az országépítő nagy munka eredményességét és a mai időkben mindennel fontosabb honvédelem sikerét mozdiítja elő, de másrészt sajátmagának is jelentős előnyt szerez azáltal, hogy megtakarít további 6 százalékos

késedelmi kamatot, 3 százalékos végrehajtási költséget, az a folyó évre kivett adójának 2 százalékat vissza is térítik. Jelentős erkölcsi és anyagi előnyöket szerez tehát magának minden adózó, akár budapesti, akár vidéki, aki köztartozásait a folyó év december hó 31-ig, akár a községi, városi, kerületi adó-pénztároknál készpénzben, vagy a postahivatalokban csekken kibizeti.

A hódolat,

hála és rajongó szeretet, amellyel minden magyar ember érez Országgyarapító Kormányzó Urunk iránt és amely ösztönözi érzéseket a falu népének legutóbbi országos seregszemlén vezére, Mayer János olyan gyönyörűen fejezti ki beszédekben, felfokozódik, megerősödik azon a napon, amely Főméltóság Urunknak névnapja. A magyar milliók szívéből áhítatos, bensőséges ima száll ezen a napon az Egek Urához. Ereite, aki valóságban a kétségbeesés napjaiban állott az ország élére és új hitet, új bizakodást adott a már-már esztendő nemzetnek. És évek megfeszített munkájával, rengeteg gond és büles előrelátás árán sikerült is az, amit talán remélni is alig mertünk: megnagyobbodott az ország és elindult a fejlődés, a megerősödés útján. Főméltóság Urunk névnapján forró imával kérjük a Magyarok Istenét, tartsa meg Öt nekünk, hogy Ö, aki évtizedeken át, csernyvi bajban és vesztélyben állt az ország élén, irányíthassa a magyar sorsot akkor is, amikor — hisszük, hogy így lesz: — elülnek a viharok és Szent István Birodalmi tovább haladhat a békés fejlődésnek, nemzeti nagyvállalásnak azon az útján, amelyen szegedi zászlóbontásával nagybányai Horthy Miklós tette meg az első lépést.

HIREK

A VASARNAP mai, 8 oldalas száma teljes terjedelmében közli a Falu-Gazdaszövetség november 26-iki seregszemlénél elhangzott nagyfontosságú beszédeket, kénytelenek voltunk azonban több cikkünk és megszokott rovatuink — „Gazdasztudomány”, „Asszonyokunk, leányokunk”, „Vásáros jegyzete”, „Rádió” stb. — közlését eltekinteni. Ezek olvasóink szíves elnézését kérjük.

XII. Pius pápa beszéde mond Kariácsonykor. XII. Pius pápa a Gazzetta del Popolo vatikáni értekezése szerint a szentesten, mint minden évben, ünnepléses kihallgatáson fogadja a bitoroskollegium tagjait és ez alkalommal beszéddel válaszol szerencsekívánataikra. A pápa azonbanki nyilvánaznap délelőtti üzenetet intő a világhoz a vatikáni rádió útján.

MINDEN HANGSZERT

legjobb minőségben és a legolcsóbban vásárolható a hírneves

Reményi Mihály
hangszertelepe: Budapest, VI/16, Király-utca 58-60.
Kérje meg az átmenetes átvezetéseket.

Hivatali és iskolai szünet december 6-án, 7-én és 8-án. A valóság és közoktatásiügyi miniszter a háborús gazdasági folytonosságért vált takarékosra való tekintettel december havának 6-ik, 7-ik és 8-ik napján az összes alája rendelt hivatalokban, továbbá az ország valamennyi állami, kir., katolikus, községi, egyesületi, társulati és magán-, közepfokú és szakiskolájában, valamint népiskolájában szünetet rendel el. A hivatali és iskolai munka a szünet után december 9-én a rendes időben kezdődik.

Meghalt Harsányi Zsolt. Harsányi Zsolt, a kiváló író november 29-én hajnalban agyvérzés következtében hirtelen elhunyt. A megrázó haláleset után a Kormányzó Úr részvétleírávartól intézett a nagy író fiahoz. Harsányi Zsoltot december 2-án temették nagy részvét mellett a Székesfőváros által felajánlott díszirhelyre.

Százhetvenezzer pengőt hagyományozott a református egyháznak Ráday Gedeonné grófné. A dunamelléki református egyházkerület záróülésén Debreczeni Sándor, ügyész bejelentette, hogy a protestáns nőmozgalom ismert vezető alakja a nyáron elhunyt Ráday Gedeonné grófné minden pénz és értékvagyontól, mintegy 170 ezer pengőnyi összegben az egyházkerületnek hagyományozta.

Olaszóinkhoz

A VASARNAP mai számát, amely részletesen közli a FALU-GAZDASZÖVETSEG november 26-iki, páratlan sikerű budapesti seregszemlénének nagyfontosságú eseményeit, emléklőt megküldjük a seregszemle minden résztvevőjének.

Az ország gazdatársadalma a seregszemlén hitet tett a FALU-GAZDASZÖVETSEG mellett. A gyönyörű és lélekemelő hitvallást azonban tettenek kell követniük.

A legkevesebb, amit a magyar falu népe — elsősorban saját érdekében — megtehet az, hogy erősíti a maga hangját; odavál azok mögé, akik ügyes-bajos dolgainak sorskérdéseinek szöszölő: esattakozzék a FALU-GAZDASZÖVETSEG és a VASARNAP táborához.

Ennek a esatlakozásnak bizonyosságát minden résztvevőtől, minden olvasónktól azt kérjük és várjuk, hogy legalább egy-egy új előfizetést szereznek a VASARNAP-nak.

Előfizetési áraink a következők: EGYSZÉVRE 8 P., FÉLÉVRE 4 P., NEGYÉVRE 2 PENGŐ.

Magyar testvéri szeretettel várja a nagy tábor új tagjait a VASARNAP szerkesztősége és kiadóhivatala.

A VILÁGHÁBORÚ ESEMÉNYEI

A keleti arcvonalon a németek által Kijevtől nyugatra kezdeményezett ellentámadások sikeresnek bizonyultak.

A németek elfoglalták Zsitomir után Korosztent is.

Olaszországban az angolszász támadások csak lépésről-lépésre tudnak előrehaladni, óriási veszteségeket szenvedve el.

A terrortámadások tovább folynak; Berlintben illetékes helyek ismételtlen hangszólások, hogy egyre közeledik a kérelhetetlen és kégyetlen megtorlás ideje.

Hasonló értelemben beszélt az újonnan felavatott tisztok előtt Hitler vezér és kancellár, valamint Göbbels miniszter.

Berlin erőlesen cáfolja az angolszász forrásokból keletkező állítólagos német békajelentésekről szóló híresztéseket.

Rosevelt Churchill és Sztalin között valószínűleg hamarosan megkezdődnek a közvetlen tanácskozások. A falálkozó helyet egyelőre titokban tartják.

November 3-án Magyarország nyugati vidékén ellenséges repülőgépek szálltak át.

A NÉMETORSZÁGBAN DOLGOZÓ MAGYAR MEZŐGAZDASÁGI MUNKÁSOKHOZ

Felemelték a hazaküldhető pénz összegét

A Németországban dolgozó magyar mezőgazdasági munkások körében bizonyára nagy örömet kelt az a tény, hogy

a magyar királyi kormány hozzájárult ahhoz, hogy a kintdolgozó magyar mezőgazdasági munkások visszamenően, f. é. július elsejétől számítottan megtakarított keresményükből havonta 100 márkát küldhetnek haza. A családfenntartó munkások ezenkívül minden gyermek után 15—15 márkát küldhetnek.

Megjegyezzük, hogy a hazautalható összegek felemelése elvben végérvényesen biztosított, az átutalások azonban tekintettel arra, hogy az átutalási eljárás még előkészítés alatt áll, csak későbbi időben kezdődnek meg. Addig is azonban, amíg az átutalások tényleg megkezdődnek, a munkások munkaadóik útján a visszamenőleg átutalható összegnek megfelelő összeget fizessék be a Deutsche Bank (Berlin) Arbeiter-Sondercontó-jára. Ha azután a szükséges bankközi eljárás módozatait tisztázták, az összegeket Magyarországra át fogják utalni. Mindenesetre

felhívjuk a munkások figyelmét arra, hogy megtakarított pénzüket ne hagyják egyszerűen a munkaadónál, hanem a rendelkezésükre álló befizetési lapok felhasználásával a munkaadóval fizetessék be a Deutsche Bank fentemlített Sondercontó-jára.

Remélhetően néhány hét múlva ezek a felemelt összegek is átutalásra kerülnek.

Felkérjük még a tolmácsokat és munkavezetőket, hogy ezt az intézkedést magyarázzák meg munkástársaiknak és legyenek segítségükre a befizetés körül.

Nyomatékosan felhívjuk munkátestvéreink figyelmét, hogy hazautazáskor a német hatóságok és a magyar vonatkísérő kiküldötték utasításait pontosan tartsák be, mert aki lemarad a vonatról, vagy rossz vonatra száll, az ebből előálló költségeket maga viseli és esetleg más kellemetlenségeknek is kiteszi magát.

POLITIKA

A képviselőház november 24-iki ülésén, a honvédelmi tárca költségvetésének tárgyalásával folytatta az állami költségvetés vitáját. A hozzászólók kivétel nélkül meleg elismeréssel szóltak a magyar honvédség teljesítményeiről és ismételték.

szerepével ünnepték a magyar hadsereget.

Az ünneplés különösen fokozódott akkor, amikor Csatay Lajos honvédelmi miniszter vitázóira beszédre került a sor.

A miniszter elismeréssel szólt honvédségünk oroszországi harcáról; rámutatott a honvédség további fejlesztésének fontosságára. Kifejtette, hogy a leventéképítés részesülő ifjúság alkalmasabb a katonai szolgálatra és bejelentette hogy jelenleg 1,3 millió ifjú részesül leventeképzésben és 2500 leventeotthon van az országban. Meleg szeretettel emlékezett meg a miniszter, a Ház lelkes ünneplése közben, a háború hőseiről.

A honvédelmi miniszter beszéde után hosszasan ünnepték, tárcája költségvetését pedig általánosságban elfogadta a Ház. November 25-én a közellátási tárca költségvetését tárgyalták. Szász Lajos miniszter zárobeszédében részletesen beszélt a közellátási rendszerről és megállapította, hogy

a termébeszolgáltatási rendszer megfelel a várakozásoknak. Leszorgatta hogy a gazda a beszolgáltatás után fennmaradó cikkeivel nem táplálhatja a fekete piacot.

Hangsúlyozta a miniszter a takarékosságnak az egész vonalon való bevezetéséhez fűződő nemzeti érdeket és bejelentette, hogy az árak ellenőrzésének intézményesítése most van folyamatban. A Ház a költségvetést elfogadta.

November 26-án a külügyi tárca költségvetését vitatták meg. Ghejzy Jenő külügyminiszter zárobeszédében hangsúlyozta, hogy a magyar külpolitikának csak

egy célja lehet és van: az az utat követni, amely a nemzet boldogulásához vezet.

A tárca költségvetését elfogadták. November 29-én a pénzügyi tárca költségvetésének vitájával befejeződött az állami költségvetés vitája. Reményi-Schneller Lajos pénzügyminiszter nagyszabású zárobeszédében részletesen foglalkozott az ország pénzügyi kérdéseivel. Ismerette az úgynevezett búzakötvények jelentőségét.

A búzakötvény hivatása az, hogy a termelő pénzfeleslegét akként helyezhesse el, hogy annak értéke a búza árához alkalmazkodjék. A kötvény értéke azonban semmi körülmények között; sem esetet 40 pengő alá; még akkor sem, ha a búza ára netán a háború után alacsonyabb lenne is.

A miniszter nagyhatalús beszéde után a tárca költségvetését elfogadta a Ház és ezzel befejeződött a költségvetés vitája.

A megajánlást javaslat vitáját november 30-án kezdte meg a képviselőház. A javaslat vitája nagy érdeklődéssel lett indul meg.

ÁRRENDELETEK

Mezőgazdasági munkásbakanesok

A közellátásügyi miniszter az általa gyártott új sorozatú mezőgazdasági munkásfalupai bakanesok fogyasztói árát 60,700. sz. rendeletével a következőképpen állapította meg: 1. Zsíros (vikszos) háthasítás felsőrésszel, crouppon talppal, fejvásonhálessel, kéreg-hatással bélelve 50,50 P. 2. Fekete zsíros tehénbőr felsőrésszel, crouppon talppal, kéreg sajátjával bélelve 56,50 P. 3. Vízhatlan (durhabel) sertésbőr felsőrésszel, végig chromos sertésbőrrel, bélelve, crouppon talppal 57.— P. 4. Zsíros sertésbőr felsőrésszel, végig chromos sertésbőrrel, bélelve, crouppon talppal 58,70 P. 5. Barna zsíros (vikszos) tehénbőr felsőrésszel, crouppon talppal, kéreg sajátjával bélelve 62.— P.

Az előállító gyár, vagy iparos

köteles a fentiek szerint megállapított fogyasztói árakat a bakanesok talpba belevésni és a talpba vésett árakon felül, sem az igényjogosultól, sem másfél senki által semmiféle címen, semminemű költség nem igényelhető.

Szaloncukor

A közellátásügyi miniszter 59,053. számú rendeletével a karácsonyi idényben forgalomba hozott szaloncukor legmagasabb gyári (üzemi) eladási árát a következőképpen szabta meg kilogrammonként:

a) Izesített, sima konzum szaloncukor selyempapírsomagolásban 7,60 P.

b) Izesített, konzum szaloncukor alumínium (staniolos) csomagolásban 8,60 P.

c) Készárú kg-kint legalább 20% nemesanyagot (nemes gyümölcsvelőt cukrozott gyümölcsöt, mandulát, mogyorót, diót, kakaót, kávé) tartalmazó, selyempapír- és alumíniumlemez csomagolású különleges luxus szaloncukor 11.— P.

A kiskereskedők a beszerzési árhoz legfeljebb 25% bruttó hasznot számíthatnak hozzá a közvetlenül a fogyasztók részére történő eladásnál. A gyárak az idén a karácsonyi idény alatt általuk forgalombahozott szaloncukor egész mennyiségéből legfeljebb 25%-ot gyárthatnak ki különleges luxusminőségben.

Karácsonyi bélyegsorozatot hoznak forgalomba

A kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter karácsonyi ünnepére utaló tárgykörökkel 4, 20 és 30 filléres alkalmi postabélyegeket boesát forgalomba. Ezek a bélyegek december 1-től 1944 június 30-ig használhatók fel, de a postahivatalok és a posta bélyegértékesítő irodája csak január végéig árusítják. Az új bélyegek tervező művésze Tóth Gyula. A zöldszínű 4 filléres bélyeg két éneklő angyalt álló alakban ábrázol, akik Krisztus születését három pásztorunk adják hírül. A kékszerű 20 filléres bélyeg közepén a Szent Család, tőle balra álló, jobbra pedig térdelő pásztorok láthatók, akik a kis Jézust imádják. A rozsdavörös 30 filléres bélyeg közepén az ólelben kis Jézust tartó Patrona Hungariae áll alakja tőle balra térdelő pájzánló, jobbra a szent koronát feljuttató Szent István király térdelő, mögötte pedig Szent László király és Szent Imre herceg álló alakja látható.

Marnitz Zenei Központ a Belvárosban. A Belváros, a pesti City december első napjaiban új színpalotla gazdagodik. A Petőfi Sándor-utca 14. számú hatalmas üzletház földszintjén megnyílik a Marnitz Zenei Központ új és valóban "központi" fekvésű főzlete, amely a rohamosan fejlődő vállalatnak méltó kontéstart és modern otthoni biztosít Marnitz Frigyes, aki néhány esztendő alatt vezető hangszerkereskedések, kiadóvállalatok és hangversenyrendező irodák közé emelte ismét, továbbra is fenntartja a József-körút 37. sz. alatti helyiséget, amely már az utóbbi években semmiképpen sem tudta lebonolyítani az óriására felduzzadt forgalmat. A József-körúti főköntéstart mellett a cég székháza a Petőfi Sándor-utcaiban lesz, ahol legmodernebb dekorációs elvek szerint épül ki a Marnitz Zenei Központ. Itt fogják elhelyezni a cég lezmodernebb gramofonszállalát, ahol a lehallgatófülkében gombnyomások szerint válogathat a vevő és diszponálhat a kiválasztott lemezek fölött és ugyanitt helyezik el az üzem lényeges és adminisztratív helyiségeit. A Marnitz Zenei Központ ezzel fejlődésének határkövéhez érkezett el.

KIADÓTULAJDONOS: "FALU" MAGYAR GAZDA ÉS FÖLDMIVES SZÖVETSEG
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: MAYER EMIL
SZERKESZTŐ: BARTOSS KÁROLY
Alföldi Nyomda és Grafikai Intézet Rt. Pesti, Nagymező u. 3, Nyomdát feloldó: Rácz István.

Nem gazdaságos a sertés- és baromfityesztés
a törvényesen védett

ÁKOSHEGYI BAKTÉRIUMÓR

nélkül. Kapható és megrendelhető csak
AULITZKY OTTÓ
Budapest, VII., Dobány-utca 31. fsz. 2/a
Árak demyóna: ab Budapest

5	10	15 liter
12 16	22.86	33.66 P

a pénz előtétel beküldésénél 40 t. levonandó